

אור הרשב"י

לכוין עוד בנ' הויות אחרות כל א' במלוי ההי"ן שמספר כל א' וא' מהם הוא ב"ן, ולפי שכל בחינת מ"ן הוא ע"י הוי"ה דב"ן והיא המעלה את המ"ן כנודע יע"ש. ועיין מ"ש רבינו ז"ל בכונת אשרי שאז היא בחינת עלית הרוחות ובכונת יענך ה' שאז היא בחינת עלית הנשמות והכל הוא ע"י הויות דב"ן, ובאופן שכל הברורין ועלית מ"ן מג' עולמות ב"ע הכל הוא ע"י המלכות. וא"כ גבי מלכות נוק' דז"א שייך שפיר בחינת אכילה אבל לגבי ז"א לא שייך בחינת אכילה כי הוא אינו מברר ברורי מלכי ב"ע והוא גופא שאלתא שאילו, עלמא דאתי שהוא ז"א לית ביה אכילה ושתייה בסוד הברור והא כתיב אכלתי יערי עם דבשי כו'.

ותשובתו הרמתה: אע"ג דלאו אורחוי במיכלא ובשתיא בגין רחימותא אכיל ושתי הואיל ואתי לגבה עביד רעותא פי' הנה נודע ששלש עולמות ב"ע חילות המלכות נוק' דז"א הם כמ"ש רבינו ז"ל בשער השמות פ"א ובדרוש ראש חדש. ועוד כתב רבינו ז"ל בשער ההוא פ"א וב' שג' כלים של כל אחד מה' פרצוף האצילות יורדין ומתלבשין כל א' וא' בפרצוף כנגד ובחינתו בבי"ע, דהיינו כלים חיצונים דז"א דאצילות יורדין ומתלבשין בז"א דעשיה ונעשין בחינת נשמה אלוי, וכלים אמצעים יורדין ומתלבשין בז"א דיצירה וכלים פנימים יורדין ומתלבשין בז"א דבריאה יע"ש. וכל זה ירידת הכלים דאצילות בבי"ע הוא לסייע עזר מא"ר לצורך

שבנולגלתא דז"א ושניה לה מא"א, ושתייה ראשונה דזו"ן מא"א שניה לה מאו"א יע"ש והכל מלמעלה, אבל אכילה זו שדריש הכא היא בסוד הברורין העולים ממטה למעלה בסוד ברורי המלכים הידועים כאשר העמיק הרחיב רבינו ז"ל בשער טעמי המצות פרשת עקב בסוד האכילה כי כולה אינה אלא סוד ברורי המלכים וכל כונת האכילה כן היא, וכל האכילה היא בעולם העשיה שהיא בחינת המלכות נוק' דז"א שלכן אכילה גי' אדנ"י באופן שבמלכות שייך אכילה ולא בז"א. וסוד הענין הוא מ"ש רבינו ז"ל בשער מדומ"ן פי"א אות ז' ז"ל, מ"ן הם המלכים שבעשיה והם נתונים בתוך קלי' נוגה דעשיה וקרובים אליהם וכן מלכי היצירה קרובים אל קלי' נוגה דיצירה וכן בבריאה, והנה יש שם ב"ן בעשיה והוא מברר ברורי מלכי העשיה וזה ע"י שיתוף נפש הצדיקים דעשיה ויורדים עד המלכים ומוציאין אותם משם ומעלים אותם עד היצירה ושם הרוח של הצדיקים יורד עד מלכי היצירה ומוצא משם ומברר מה שיכול כפי גודל התפילה או המצוה ההיא וזה בסיוע שם ב"ן שביצירה ואז עולים שניהם עד הבריאה ואז הנשמה עם שיתוף ב"ן דבריאה עולים עד נוק' דאצילות יע"ש.

באופן שכל הברור הוא נעשה ע"י שם ב"ן שבכל עולם ועולם הוא בחינת המלכות שבכל עולם וכן תראה שכתב רבינו ז"ל בדרוש ג' דנפילת אפים ז"ל, והנה עתה צריך לברור ג' ברורין מג' עולמות ב"ע ולכן צריך

הקב"ה מרוב אהבתו לכנסת ישראל שינה מעשיו

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַאי קָא אָתִיב לֵוִי וּשְׂאֵל רַשְׁבִּי אֶת אֱלֹהֵי מַה הִקְבִּ"ה הִשִּׁיב עַל קוֹשִׁייתָם. אָמַר לֵיהּ,

אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָא בֵּר יוֹחָאִי יִימָא. וְאַתִּינָא לְמִשְׁאֵל מִנֶּךָ הִשִּׁיב לוֹ אֱלֹהֵי שְׁהִקְבִּ"ה אָמַר שְׂרַשְׁבִּי יֹשִׁיב עַל כֶּךָ, וּלְכֵן בֵּאתִי

לְשֹׂאוֹל מִמֶּךָ עַל כֶּךָ. **אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כַּמָּה חֲבִיבֵי חֵבֵב**

קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וּמִסְגִּיאֵי דִרְחִימֵי דִרְחִים לָהּ, שְׁנֵי עוֹבְדֵי מִמָּה דְהוּא עָבִיד וּבִינָר שְׂרַשְׁבִּי וְאָמַר

הִנֵּה כַּמָּה חֲבִיבוֹת חֵיבֵב הִקְבִּ"ה שְׁהוּא ז"א אֶת הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל, כִּי מְרֹב

אור הרשב"י

רְחִימוֹתָא אֲכִיל וּשְׁתִּי הוּאִיל וְאַתִּי לִגְבָּה שִׁיּוּרִדִּין הַכֻּלִּים שְׁלוֹ בְּבִי"ע שְׁהֵם חֵיילוֹת הַמַּלְכוּת וּשְׁלַח הֵם בִּי"ע וְהוּא אֶתִּי לִגְבָּה עָבִיד רַעוּתָא, כֻּלָּה עֵיילַת לַחּוּפָה שְׁהִיא הַמַּעֲלָה הַבְּרוּרִין מִעוֹלָם אֶל עוֹלָם, וּבַעַת לְמִיכַל הַבְּרוּרִין כְּדִי לְהַעֲלוֹתָם, לִית דִּין דִּיכּוּל חֲתָנָה בַּעֲדָה לְסִייעַ לָהּ אַע"ג דְּלָאוּ אֶרְחִיָּה לְמַעַבְדַּר הַכִּי, הִדָּא הוּא דְכָתִיב בְּאַתִּי ז"א הוּא הָאוֹמֵר בְּאַתִּי לִגְנִי הוּא יִרִידַת הַכֻּלִּים שְׁלוֹ בְּבִי"ע וְמָה שְׁבֵאתִי הוּא בְּשִׁבִּיל אַחוּתִי כֻּלָּה שְׁהִיא שֵׁם טוֹרַחַת לְבַרֵּר וּלְהַעֲלוֹת הַבְּרוּרִין הוּאִיל וְאַתִּינָא לִגְבָּה לְסִייעַ לָהּ וּלְמַעַל בַּהֲדָה לַחּוּפָה לְכַשְׁנַעֲלָה בְּעוֹלָם הָאַצִּילוֹת אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי בְּסוּד סִיּוּעַ וְעוֹזֵר לָהּ.

בְּרוּר הַמַּלְכוּת כַּאֲשֶׁר כָּתַב בְּאוֹרֶךְ רַבִּינוּ ז"ל בְּשַׁעַר טַעְמֵי הַמִּצְוֹת פֶּרֶשֶׁת בְּהַר יַעֲשִׂי. וְכ"כ רַבִּינוּ ז"ל בְּשַׁעַר הַחֲשֵׁמֶל פ"ג ז"ל, הִנֵּה נִתְבָּאֵר בְּמִקּוֹם אַחֵר כִּי הוּ"א יוֹרֵד וּמִתְלַבֵּשׁ בַּחֲנִינַת הַכֻּלִּים שְׁלוֹ בְּבִי"ע לְבַרֵּר מִשֵּׁם הַבְּרוּרִים וְהֵם דּוֹגְמַת הַמֵּאכֵל כִּי הֵם סוּד הַבְּהֻמוֹת בְּהַרְרֵי אֶלְף הַמִּתְבַּרְרִים בְּאַכִּילַתָם יַעֲשִׂי. נִמְצָא שְׂאֵלֵי הַכֻּלִּים דו"א שִׁיּוּרִדִּין בְּבִי"ע גַּם הֵם מְבַרְרִין וְהוּא בְּסוּד אֲכִילָהּ, וּז"ש אַע"ג דְּלָאוּ אוֹרְחוּי בְּמִיכְלָא וּבִשְׁתִּיָּא שְׁאִין ז"א שְׁבַכֵּל עוֹלָם וְעוֹלָם מְבִי"ע מְבַרֵּר כְּמוֹ שְׁהַמַּלְכוּת שְׁבַכֵּל עוֹלָם וְעוֹלָם מְבִי"ע הִיא הַמְבַּרְרַת, וְאִין הַבְּרוּרִין נַעֲשִׂין ע"י שֵׁם מ"ה שְׁהוּא בַּחֲנִינַת ז"א כְּמוֹ שְׁנַעֲשִׂים ע"י שֵׁם ב"ן שְׁהוּא בַּחֲנִינַת הַמַּלְכוּת נֹק' דו"א, בְּגִין

אהבתה שהוא אהב אותה הוא שינה את מעשיו ממה שהוא עשה. דִּאֲף עַל גַּב
 דִּלְאו אֲוֶרְחוֹי בְּמִיכָלָא וּמִשְׁתִּיָּא, בְּגִין רְחִימוּתָא,
 אֲכִיל וְשָׁתָה. הוֹאִיל וְאִתִּי לְגַבָּהּ, עָבִיד רְעוּתָהּ כִּי הִנֵּה אִפִּילו
 שאין דרכו לאכול ולשתות, דהיינו שאין דרך ז"א דאצילות לברר בירורים מאחר שאין
 בירורים באצילות, בכל זאת מחמת אהבתה הוא אוכל ושותה, דהיינו שהואיל והוא בא
 אליה הוא עושה את רצונה, דהיינו שבזה יורדים ג' כלי ז"א דאצילות לבי"ע כלי פנימי
 לבריאה כלי אמצעי ליצירה כלי חיצוני לעשיה, ובוה ז"א מסייע למלכות בבירורים (שע"ר).
 כְּלָה עֵיילַת לַחֹפֶה, וּבָעַת לְמִיכָל, לִית דִּין דִּיִּיכּוּל
 חֲתָנָה בְּהָדָה, אֲף עַל גַּב דִּלְאו אֲרִיחִיה לְמַעַבְדַּ הָכִי והוא
 כדוגמת הכלה שנכנסת לחופתה והכלה רוצה לאכול וכי אין הדין ראוי שיאכל חתנה עימה,
 ואפילו שאין דרכו בכך. הִדָּא הוּא דְכָתִיב בְּאִתִּי לְגַנִּי אֲחִתִּי
 כְּלָה. הוֹאִיל וְאִתִּינָא לְגַבָּהּ, וּלְמִיעַל בְּהָדָה לַחֹפֶה, (דף
 רמ"ב ע"א) אֲכִלְתִּי יַעֲרִי עִם דְּבִשִּׁי וְגו' ולכן זהו מש"כ 'באתי לגני אחתי
 כלה', דהיינו שמכיון שבאתי הוא בשביל אחותי כלה שהיא שם בבי"ע טורחת לברר
 ולהעלות הברורים, אז הואיל ובאתי לגבה בכדי לסייע לה ולהיכנס עימה לחופה לכשנעלה
 בעולם האצילות בסוד הייחוד, אז לכן 'אכלתי יערי עם דבשי', דהיינו שבזה אני מסייע לה
 בעבודת הבירור הגם שאין דרכי בכך (שע"ר).

דוד הזמין את המלך והמלכה זו"ן כאחד בכדי שלא להפריד ביניהם

וַיִּלְפִּינָן מְדוּד, דְּזָמִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא ודבר זה למדנו מדוד

המלך שבשעה שהוא הזמין את הקב"ה, דהיינו שהוא רצה שיהיה ייחוד זו"ן

למטה בבחינה התחתונה דמלכות ששם נשמת דוד היתה מרכבה אליה (רמ"ק), **וְשְׁנֵי**

עוֹבְדֵי מִמֶּה דְאַרְחֵי דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְקוּדְשָׁא

בְּרִיךְ הוּא קָבִיל וְעָבִיד רְעוּתִיהָ. זָמִין לְמִלְכָּא

וּמִטְרוֹנִיתָא בְּהִידִּיהָ אז בזה שינה הקב"ה את מעשיו שהיה דרכו להיעשות ואז

ז"א קיבל ועשה את רצונו של דוד, שהוא הזמין את המלך והמלכה זו"ן עמו לבחינה

התחתונה דמלכות, **הָדָא הוּא דְכֶתִיב,** (תהלים קלב) **קוֹמָה יְהוָה**

לְמִנוּחָתָךְ אַתָּה וְאַרְוֵן עֵינֶיךָ וזהו מש"כ בפסוק 'קומה ה' למנוחתך אתה

וארון עיניך', דהיינו שהוא הזמין את ז"א הנקרא הוי"ה ואת המלכות הנקראת ארון לסוד

המנוחה והייחוד בבחינה התחתונה דמלכות שבה היה דוד מרכבה אליה. **מִלְכָּא**

וּמִטְרוֹנִיתָא כְּחֶדָא, בְּגִין דְּלֹא לְאַפְרָשָׁא לֹזֵן ובזה דוד הזמין

את המלך והמלכה זו"ן כאחד בכדי שלא להפריד ביניהם.

דוד שינה כדי שלא לעורר קטרוג החיצונים

שְׁנֵי מְאֲנִין, וְשְׁנֵי עוֹבְדֵין דְּמִלְכָּא ובכדי שלא לעורר את קטרוג

החיצונים בזה שז"א יורד אל המלכות ששוכנת בתחתונים, אז לכן שינה דוד את

סדר כלי השיר והוא שינה את מעשי המלך, דהיינו שהכהנים ישירו במקום הלויים ובזה

הכהנים שבחסד עשו את עבודת הלויים שבגבורה ועי"כ התמתקו הדינים ולא היה קטרוג

הלימוד היומי

לע"נ אביגדור בן בתיה ז"ל